HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ופליגא דרב קטינא. להך לישנא דלעי להמי ליכא טומאת ספק דכיון דתלי טעמא במזקה לא שנא גג לא שנא קרקע מן הלול ולפנים טמא ולחי מן הלול ולחוץ טהור ולחי דלמר ליה לגבייהו מן הלול ולפנים ולחי מן הלול ולחוץ ספקא: **גג פליגי.** לא דר' חייא ולא דרב קטינא עליה ולהדדי נמי לא פליגי: **כאן מן הלול ולפנים.** דר' חייא: **כאן מן הלול ולחוץ.** דרב קטינא: **אלא לרמי בר שמואל ולרב יצחק דאמרי מן הלול ולחוץ ספק טהור.** על כרחך הני מתני' דר' חייא ודרב קטינא דאמרי מיתוקמי נמן הלול ולפנים דהא מן הלול ולחוץ לפילו ספקא ליכא דהא טהור קאמרינן ודרב קטינא קיימא כוותייהו אלא דרי חייא לאמר טומאה ולחי לא פליגי עלייהו לדלידהו ליכא טומאה ולחי: ומשנינן לא פליגי אם דרבי חייא לאמר ולחי ודאי נמן הלול ולפנים בקרקע פרוזדור דהיינו כלרך ילפיתו מן המלל ולרמי ורב יצחק דאמרי ספק טמא בגג פרוזדור שקרוב לעליה ועולה בתר מזקה אזלי ומוזו בקרקע פרוזדור במתני' וכדרבי חייא אבל בגגו נמן הלול ולפנים על כרחך יליף זה ממגלת היולו דהגא מן המלל היה לו לימלא בקרקע פרוזדור שהמלל נמוך ושוה לפרוזדור ומ"מ מן העלייה גא היה לו לימלא מן הלול ולחוץ הלכך ליכא למימלא מתני' דספיקי דילמא מעלייה אתא לפרוזדור וע"י שנזדקרה(ה) עלה הלם מלמטה למעלה (ב) כיון דרמי ורב יצחק לא יהבי טעמא למילתייהו ליכא לאוקמי בשינוי אבל לתלוי לליישנא דבתר חשמא ליכא למשני כרי ופליג רב' חייא עליה כיון דלתלי תלי טעמא בחשמא וכל היכא דליכא למימא להאי ולהאי משוי ליה ספק לפילו בקרקע פרוזדור ליכא לספוקי במלל (ג) ולעלייה הילכך דרבי חייא פליג עליה: **ועשאום כודאי.** (ד) משום לחזלינן בתר רובא: **הא דאמרינן.** במתניתין אחזקתו לא גא אלא מן המקור ולכתני רבי חייא אלמא כיון דרוב רמים המם אכילתי מחזקינן ליה מן המקור: **הכיס טמא.** לף אם אין ולד נראה הכיס טמא משום אהל המת: **אחין אינו אלא ולד.** ושורפין עליה את המרומה. אלמא כיון דרוב אלות אינו אלא ולד מחזקינן לה בטומאה ולחי: **נימוק הולד.** ועשה דם ומעורב בדם הלידה ובטל ברוב וכי מפרש טעמא לקמן בפ' המפלת (דף מ:): **יד תסוכה.** מחותכת בצורתה בתיתון לצבעות: **אמו טמאה לידה.** ותשב חומר זכר לימי טוהר וחומר נקבה לעניו טומאה למחזקינן לה בלידה ולחי[ס] ליתן לה ימי טומאה וימי טהרה לאמרינן הלך אחר הרוב ורוב נשים ולד מעלייה ילדן אלא **אינומא.** לומר לא יהיו לה ימי טוהר שמא אינו ולד דאלמא מגוף אטום הוא בא וקיימא לן בהמפלת (לקמן דף כד.): **לאינו** ולד והיינו כולהי מדיהבינן לה ימי טוהר הואיל ורוב נשים לאו גוף אטום ילדן: **ספקו אסור.** לכל קבוע כמחצה על מחצה דמיא ממקום הקביעות מחזקינן לה כמחצה על מחצה: **ובנמלח.** בקרקע דה"ל מופרש מהן ולא לקחו ממקום הקביעות: **הלך אחר הרוב.** ומותר לכל לפרים מרובא פרים: **נרשום היחיד ור'.** דהוה ליה ספק ולא"ג לרובא לפרדעים ואין להם טומאה כיון דברך קבוע ביניהם הוה ליה מחצה על מחצה: **ובנמלח.** שפירש אחד מהן למקום אחר ונגע בו אדם שם טהור דהשתא לאו קבוע הוי ואמרינן כל לפרים מרובא פרים ולפרדע הוא:

והפילה טעמא משום דרוב רמים מאין מן המקור דמשיב נג' דבריס: **ספקן אסור.** בשילהי פ"ק דכתובות (דף טו.) ור"ת ור"ש דדרים מותרת לו עד שיתברון לו קבוע מנא ליה וי"ל דמסקינן בפ' הנשרפין (סנהדרין דף עט.) דסבר רבי שמעון כרבי דוסתאי נפש אחת נפש ממון ג"כ מהתם שמעינן עד שיתברון לו ותייתר ותרת לו לקבוע לך לתנא דבי חזקיה דדרים מכה אדם ומכה בהמה דשלמינו מתברון פטור ממיתה וממון ולא דרים ונתת נפש אחת נפש לממון וע"כ עד שיתברון לו נפקא ליה מותרת לו קשה קבוע מנא ליה[ב]: **הלך אחר הרוב.** מסתמא אפי' מגלת קרוב לחנות המוכרת נבלה ות"ת מ"כ מאי קמ"ל ר' מינימ[ו] דרוב וקרוב הלך אחר הרוב וי"ל דקמ"ל אפי' בקורבה למוכחת מיהו קשה מקושיא דרבי זירא דהתם תקשי ליה מתני' דטו' חנויות[ז]: **אחר** הרוב. הכא ליכא חזקה כנגד הרוב דבהמה בחזקת מיקור עומדת ובגי ט' לפרדעים נמי קאמר הלך אחר הרוב ואם רוב שרצים[ח] טמאים מע"ג לליכא חזקת טהרה אלא לא הוי חזקה כנגד הרוב לא הוה פריך מידי דמלינן למימר דרבי יוחנן לא חשיב מגלת היכא לחזקה כנגד הרוב:

כאן שנמצא בקרקע פרוזדור. פ"ה דלעיל מלישנא דבתר חשמא מחזלינן דקאמר דפליגא דר' חייא לא מלי לשנויי הכי דכיון דתלי מבי טעמא בחשמא ליכא למימר דפליגי דר' חייא לא מלי למזקי בקרקע פרוזדור לדם דעלייה וקשה לפירושו דגמרא על שלה לו על שלו לאמלי מייבין בקרקע מי עדיף מגמגא מן הלול ולפנים לגג הויא גגא ספק לפי' בקרקע פרוזדור ורגלה לפרש דלמבי דר' חייא לא מלי למזקי בקרקע פרוזדור ולחי מן הלול ולחוץ ספק טהור דלא מלי למזקי בקרקע פרוזדור אלא בגג פרוזדור ולא בקרקע פרוזדור ולא בגג גג לא שנא קרקע מן הלול ולפנים טמא ולחי מן הלול ולחוץ טהור ולחי דלמר ליה לגבייהו מן הלול ולפנים ולחי מן הלול ולחוץ ספקא: **גג פליגי.** לא דר' חייא ולא דרב קטינא עליה ולהדדי נמי לא פליגי: **כאן מן הלול ולפנים.** דר' חייא: **כאן מן הלול ולחוץ.** דרב קטינא: **אלא לרמי בר שמואל ולרב יצחק דאמרי מן הלול ולחוץ ספק טהור.** על כרחך הני מתני' דר' חייא ודרב קטינא דאמרי מיתוקמי נמן הלול ולפנים דהא מן הלול ולחוץ לפילו ספקא ליכא דהא טהור קאמרינן ודרב קטינא קיימא כוותייהו אלא דרי חייא לאמר טומאה ולחי לא פליגי עלייהו לדלידהו ליכא טומאה ולחי: ומשנינן לא פליגי אם דרבי חייא לאמר ולחי ודאי נמן הלול ולפנים בקרקע פרוזדור דהיינו כלרך ילפיתו מן המלל ולרמי ורב יצחק דאמרי ספק טמא בגג פרוזדור שקרוב לעליה ועולה בתר מזקה אזלי ומוזו בקרקע פרוזדור במתני' וכדרבי חייא אבל בגגו נמן הלול ולפנים על כרחך יליף זה ממגלת היולו דהגא מן המלל היה לו לימלא בקרקע פרוזדור שהמלל נמוך ושוה לפרוזדור ומ"מ מן העלייה גא היה לו לימלא מן הלול ולחוץ הלכך ליכא למימלא מתני' דספיקי דילמא מעלייה אתא לפרוזדור וע"י שנזדקרה(ה) עלה הלם מלמטה למעלה (ב) כיון דרמי ורב יצחק לא יהבי טעמא למילתייהו ליכא לאוקמי בשינוי אבל לתלוי לליישנא דבתר חשמא ליכא למשני כרי ופליג רב' חייא עליה כיון דלתלי תלי טעמא בחשמא וכל היכא דליכא למימא להאי ולהאי משוי ליה ספק לפילו בקרקע פרוזדור ליכא לספוקי במלל (ג) ולעלייה הילכך דרבי חייא פליג עליה: **ועשאום כודאי.** (ד) משום לחזלינן בתר רובא: **הא דאמרינן.** במתניתין אחזקתו לא גא אלא מן המקור ולכתני רבי חייא אלמא כיון דרוב רמים המם אכילתי מחזקינן ליה מן המקור: **הכיס טמא.** לף אם אין ולד נראה הכיס טמא משום אהל המת: **אחין אינו אלא ולד.** ושורפין עליה את המרומה. אלמא כיון דרוב אלות אינו אלא ולד מחזקינן לה בטומאה ולחי: **נימוק הולד.** ועשה דם ומעורב בדם הלידה ובטל ברוב וכי מפרש טעמא לקמן בפ' המפלת (דף מ:): **יד תסוכה.** מחותכת בצורתה בתיתון לצבעות: **אמו טמאה לידה.** ותשב חומר זכר לימי טוהר וחומר נקבה לעניו טומאה למחזקינן לה בלידה ולחי[ס] ליתן לה ימי טומאה וימי טהרה לאמרינן הלך אחר הרוב ורוב נשים ולד מעלייה ילדן אלא **אינומא.** לומר לא יהיו לה ימי טוהר שמא אינו ולד דאלמא מגוף אטום הוא בא וקיימא לן בהמפלת (לקמן דף כד.): **לאינו** ולד והיינו כולהי מדיהבינן לה ימי טוהר הואיל ורוב נשים לאו גוף אטום ילדן: **ספקו אסור.** לכל קבוע כמחצה על מחצה דמיא ממקום הקביעות מחזקינן לה כמחצה על מחצה: **ובנמלח.** בקרקע דה"ל מופרש מהן ולא לקחו ממקום הקביעות: **הלך אחר הרוב.** ומותר לכל לפרים מרובא פרים: **נרשום היחיד ור'.** דהוה ליה ספק ולא"ג לרובא לפרדעים ואין להם טומאה כיון דברך קבוע ביניהם הוה ליה מחצה על מחצה: **ובנמלח.** שפירש אחד מהן למקום אחר ונגע בו אדם שם טהור דהשתא לאו קבוע הוי ואמרינן כל לפרים מרובא פרים ולפרדע הוא:

והפילה טעמא משום דרוב רמים מאין מן המקור דמשיב נג' דבריס: **ספקן אסור.** בשילהי פ"ק דכתובות (דף טו.) ור"ת ור"ש דדרים מותרת לו עד שיתברון לו קבוע מנא ליה וי"ל דמסקינן בפ' הנשרפין (סנהדרין דף עט.) דסבר רבי שמעון כרבי דוסתאי נפש אחת נפש ממון ג"כ מהתם שמעינן עד שיתברון לו ותייתר ותרת לו לקבוע לך לתנא דבי חזקיה דדרים מכה אדם ומכה בהמה דשלמינו מתברון פטור ממיתה וממון ולא דרים ונתת נפש אחת נפש לממון וע"כ עד שיתברון לו נפקא ליה מותרת לו קשה קבוע מנא ליה[ב]: **הלך אחר הרוב.** מסתמא אפי' מגלת קרוב לחנות המוכרת נבלה ות"ת מ"כ מאי קמ"ל ר' מינימ[ו] דרוב וקרוב הלך אחר הרוב וי"ל דקמ"ל אפי' בקורבה למוכחת מיהו קשה מקושיא דרבי זירא דהתם תקשי ליה מתני' דטו' חנויות[ז]: **אחר** הרוב. הכא ליכא חזקה כנגד הרוב דבהמה בחזקת מיקור עומדת ובגי ט' לפרדעים נמי קאמר הלך אחר הרוב ואם רוב שרצים[ח] טמאים מע"ג לליכא חזקת טהרה אלא לא הוי חזקה כנגד הרוב לא הוה פריך מידי דמלינן למימר דרבי יוחנן לא חשיב מגלת היכא לחזקה כנגד הרוב:

מגלת שרצים טמא אע"ג דאיכא (מיעוטא) חזקת טהרה: **טומאה** דאשה קאמרינן ותימה והאיכא נמי הא דתנן לקמן איש ואשה שעשו צרכיהם לתוך הספל חזקת דמים מן האשה ואי משום דר"ש קתני לה הא קתני נמי שליא אע"ג דר"מ קתני לה כדאיתא בפ' המפלת וכ"ת דאין שורפין על אותו רוב תרומה א"כ הא דדיק לאשכוחי למעוטי מאי לימא למעוטי רובא דר"ש ור"ל שאני התם דאיכא חזקת אדם שהוא בחזקת שאינו רואה דם ומסתיא לחזקת רוב דמים מן האשה ומילתא דפשיטא היא ולא אצטריך למחשביה:

ג) לקמן טו. [בכורות כב.], ד) לקמן כד. [ובכורות כב.], ה) [בכורות טו. ע"ש], ו) [בכורות טו. ע"ש], ז) [בכורות טו. מוהר"ם], ח) [בכורות טו. ע"ש], ט) [בכורות טו. ע"ש], י) [בכורות טו. ע"ש], כ) [בכורות טו. ע"ש], ל) [בכורות טו. ע"ש], מ) [בכורות טו. ע"ש], נ) [בכורות טו. ע"ש], ס) [בכורות טו. ע"ש], ע) [בכורות טו. ע"ש], פ) [בכורות טו. ע"ש], צ) [בכורות טו. ע"ש], ק) [בכורות טו. ע"ש], ר) [בכורות טו. ע"ש], ש) [בכורות טו. ע"ש], ת) [בכורות טו. ע"ש], א) [בכורות טו. ע"ש], ב) [בכורות טו. ע"ש], ג) [בכורות טו. ע"ש], ד) [בכורות טו. ע"ש], ה) [בכורות טו. ע"ש], ו) [בכורות טו. ע"ש], ז) [בכורות טו. ע"ש